

Rebbe Nachman on Joy and Suffering Valley Beit Midrash February 4, 2019

 by Ariel Burger

ספורי מעשיות י"ג:ב'

כי יש שני צפרים אחד זכר ואחת נקבה והם רק זוג אחד בעולם ונאבדה הנקבה והוא הולך ומחפש אותה, והיא מחפשת אותו והיו מחפשים הרבה זה את זה עד שנתעו וראו שאינם יכולים למצא אחד את חברו ונשארו עומדים ועשו להם קנים זה הצפור עשה לו קן סמוך למדינה אחת משתי המדינות הנ"ל ולא סמוך ממש רק שבערף קול הצפור הוא סמוך כי יכולים לשמע הקול של הצפור באותו המדינה ממקום שעמד שם ועשה לו קן וכן היא עשתה לה גם כן קן סמוך למדינה השנייה [הינו גם כן כנ"ל שהיא סמוך מחמת שיכולים לשמע שם הקול כנ"ל] וכשמגיע הלילה אזי אלו הזוג צפרים מתחילים כל אחד ואחד לילל בקול יללה גדולה מאד כי כל אחד מילל על זוגו כנ"ל וזהו הקול יללה שנשמע באלו שתי המדינות [אשר מחמת אותו הקול יללה כלם מיללים מאד... וביום [אי אפשר לבוא לשם כי ביום] אי אפשר לסבל השמחה שיש שם כי ביום מתקבצים שם צפרים אצל כל אחד ואחד מהזוג הנ"ל והם מנחמים ומשמחים את כל אחד ואחד מהזוג הנ"ל בשמחות גדולות מאד מאד ואומרים להם דברי תנחומין שעדין אפשר שתמצאו זה את זה עד שביום אי אפשר לסבל את גדל השמחה שיש שם

Sippurei Maasiyot 13:2

For there are two birds: one male and one female, and they are just one pair in the world. The female was lost. He goes and seeks her, and she seeks him, and they were seeking each other very long until they were lost. And they saw they could not find each other, and they stood still and they made themselves nests: The male made him a nest close to one country of the two countries mentioned above, and not really near it, just that in the measure of bird voice it is near, for they can hear the voice of the male bird in that country from the place where he stood and made him a nest. And likewise she also made her a nest near the second country (i.e. likewise, that it was near in the sense they can hear her voice there, as mentioned). And when night arrives, then this pair of birds begins each one, both of them, to wail in a very great voice of wailing, for each one wails for its mate as mentioned

above. And this is the voice of wailing that is heard in these two countries, because of which voice of wailing they all wail much, and cannot sleep.

...And in the day (it is impossible to come there, for in the day) it is impossible to bear the joy that is there, for in the day the birds gather by each one from the pair mentioned above, and they console and make happy each one from the pair mentioned above in very very great joys and they tell them words of consolation, that still it is possible that they find each other, until in the day it is impossible to bear the greatness of the joy that is there.

ליקוטי מוהר"ן, תנינא כ"ג:א'א'-ז'
(א) בְּעֵינֵי הַשְּׂמֵחָה.

(ב) עַל־פִּי מְשַׁל, שְׁלִפְעָמִים כְּשֶׁבְּנֵי־אָדָם שְׂמִיחִים וּמְרַקְדִים, אֲזִי חוֹטְפִים אִישׁ אֶחָד מִבְּחוּץ, שֶׁהוּא בְּעֵצְבוֹת וּמְרָה שְׂחֹרָה, וּמְכַנְיָסִים אוֹתוֹ בְּעַל־כְּרָחוּ לְתוֹךְ מַחֹל הַמְרַקְדִים, וּמְכַרְיָחִים אוֹתוֹ בְּעַל־כְּרָחוּ שְׂיֵהֵיָה שְׂמִיחַ עִמָּהֶם גַּם־כֵּן;

(ג) כֵּן יֵשׁ בְּעֵינֵי הַשְּׂמֵחָה. כִּי כְּשֶׁאָדָם שְׂמִיחַ, אֲזִי הַמְרָה שְׂחֹרָה וְיִסּוּרִים נֹסֵתִלְקִים מִן הַצַּד.

(ד) אָבֵל מַעֲלָה יִתְרָה – לְהִתְאַמֵּץ לְרִדּוֹף אַחַר הַמְרָה שְׂחֹרָה דְּוָקָא, לְהַכְנִיס אוֹתָהּ גַּם־כֵּן בְּתוֹךְ הַשְּׂמֵחָה, בְּאִפְסוֹן שֶׁהַמְרָה שְׂחֹרָה בְּעֵצְמָהּ תִּתְהַפֵּף לְשְׂמֵחָה. שְׂיֵהֵפֵף הַמְרָה שְׂחֹרָה וְכָל הַיִּסּוּרִין לְשְׂמֵחָה, כְּדִרְוֵי הַבָּא לְתוֹךְ הַשְּׂמֵחָה, שְׂאֵז מַגְדֵּל הַשְּׂמֵחָה וְהַחֲדוּדָה מְהִיפֵף כָּל הַדְּאָגוֹת וְהַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׂחֹרוֹת שְׁלוֹ לְשְׂמֵחָה. נִמְצָא שְׂחוּטֵף הַמְרָה שְׂחֹרָה וּמְכַנְיָס אוֹתָהּ בְּעַל־כְּרָחָה לְתוֹךְ הַשְּׂמֵחָה, כְּמִשְׁלַל הַבַּיִת.

Likutei Moharan, Part II 23:1:1-7

(1) On the topic of *simchah*.

(2) An analogy: Sometimes, when people are happy and dance, they grab someone standing outside [the circle] who is depressed and gloomy. Against his will they bring him into the circle of dancers; against his will, they force him to be happy along with them.

(3) It is the same with happiness. When a person is happy, gloom and suffering stand aside.

(4) Yet greater still is to gather courage to actually pursue gloom, and to introduce it into the joy, such that the gloom itself turns into joy. A person should transform gloom and all suffering into joy. It is like a person who comes to a celebration. The abundant joy and happiness then, transforms all his worries, depression and gloom into joy. We find that he has grabbed the gloom and introduced it, against its will, into the joy, as in the aforementioned analogy.

ליקוטי מוהר"ן ל"ג:ג'א'

(א) ג וְהִנֵּה יֵשׁ שְׁנֵי מִיָּמֵי יָמִים: יָמֵי טוֹב וְיָמֵי רָע. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (קהלת ז): בְּיוֹם טוֹבָה הָיָה בְּטוֹב, וּבְיוֹם רָעָה רָאָה. הִינּוּ שְׁצָרֶיךָ לְאָדָם לְהִסְתַּכֵּל שָׁם הֵיטֵב הֵיטֵב, בְּיָדָאֵי יִמָּצֵא שָׁם יָמֵי טוֹב, הִינּוּ תוֹרָה. וְהַיָּמִים נִקְרָאִים מִדּוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תהלים לט): וּמִדַּת יָמֵי;

Likutei Moharan 33:3:1

(1) **3** . Now, there are two types of days: good days and bad days. As is written (Ecclesiastes 7:14), “So on a day of good fortune enjoy the good fortune; and on a day of misfortune, look.” That is, a person has to look there very well. He will certainly find good days—i.e., Torah—there.

ליקוטי מוהר"ן ס"ה:ג'ד'-י"א

(ד) וּבַאֲמַת אֵין שׁוּם רַע בְּעוֹלָם, רַק כֻּלּוֹ טוֹב. אֲךָ עֵקֶר הַצַּעַר שֶׁיֵּשׁ לְאָדָם מִהִיסוּרֵין שְׁעוֹבְרִים עָלָיו, חֵס וְשָׁלוֹם, הוּא רַק מִחֲמַת שְׁלוֹקְחִין מִהָאָדָם הַדַּעַת, עַד שֶׁאֵין יָכוֹל לְהִסְתַּכֵּל עַל הַתְּכַלִּית, שֶׁהוּא כֻּלּוֹ טוֹב...

(ה) וּבְזֶה תִּבִּין דְּבַר נֶעְלָם וְנִסְתָּר, מֵהַ שְׁנֵטְבֵעַ בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם, כְּשֵׁיֵשׁ לוֹ יִסּוּרֵין גְּדוֹלִים, רַחֲמָנָא לְצַלּוֹ, כְּגוֹן לְמַשָּׁל כְּשִׁחּוֹתְכִין אֵיזָה אֵיבָר לְאָדָם, חֵס וְשָׁלוֹם, אֲזִי סוּתָם וְעוֹצֵם אֶת עֵינָיו בְּחֻזֵק.

(ו) כִּי זֶה אָנוּ רוֹאִים בְּחוּשׁ, כְּשֶׁאָדָם רוֹצֵה לְהִסְתַּכֵּל עַל דְּבַר שֶׁהוּא רַחוּק מִמֶּנּוּ, אֲזִי סוּתָם אֶת עֵינָיו, וּמְצַמְצֵם וּמְכוּוֹץ הָרְאוֹת, כְּדִי לְכוּן הָרְאוֹת אֶל הַדְּבַר הַרַחוּק שְׁרוֹצֵה לְרְאוֹת.

(ז) כְּמוֹ כּוֹן, כְּשֶׁרוֹצֵים לְהִסְתַּכֵּל עַל הַתְּכַלִּית, שֶׁהוּא כֻּלּוֹ טוֹב, כֻּלּוֹ אֶחָד – צָרִיךְ לְסַתֵּם אֶת עֵינָיו, וּלְכוּן הַהִסְתַּכְלוּת אֶל הַתְּכַלִּית. כִּי אִזּוֹר הַתְּכַלִּית הִנֵּה הִיא רַחוּקָה מִהָאָדָם, וְאֵי אֶפְשָׁר לְרְאוֹתוֹ כִּי אִם בְּסִתִּימוֹ דְּעֵינָיו, שְׁצָרִיךְ לְסַתֵּם אֶת הָעֵינָיִם לְגַמְרֵי, וּלְסַגְּרָם בְּחֻזֵקָה מְאֹד, אֲפִי גַם לְדַחְקָם בְּהֶאֱצָבֵעַ, כְּדִי לְסַתֵּמָם לְגַמְרֵי, וְאִזּוֹ יוֹכֵל לְהִסְתַּכֵּל עַל הַתְּכַלִּית הִנֵּה.

(יא) הִינּוּ שְׂצָרֵיךְ לְסִתָּם אֶת עֵינָיו מִחִזּוֹ דְהָאֵי עֲלֵמָא לְגַמְרֵי, לְהַעֲלִים עֵינָיו
וּלְסַגְרָם מְאֹד, לְבָלֵי לְהִסְתַּכֵּל כָּלֵל עַל תַּאֲוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִיּוֹ, וְאִזּוּ יוּכַל
לְרֹאוֹת וּלְהַשִּׁיג אֹר הַתְּכֵלִית הַזֶּה, שְׂפָלוֹ טוֹב, וְאִזּוּ יִתְבַּטְּלוּ הַיְסוּרִין כַּנִּ"ל, כִּי
עָקֵר הַיְסוּרִין – מִחֲמַת שְׂרָחוֹק מִהַתְּכֵלִית כַּנִּ"ל.

Likutei Moharan 65:3:4-11

(4) And in truth, there is no evil whatsoever in the world; everything is only good. The pain a person nonetheless experiences because of his suffering, God forbid, is only because his awareness is taken from him, so that he is unable to focus on the ultimate purpose, which is entirely good...

(5) Through this you can understand an inexplicable thing: why the instinctive human response when experiencing severe pain, God spare us—as for example when one of a person’s limbs is being amputated—is for one to close one’s eyes and shut them tightly.

(6) Empirically we know that when a person wants to look at some distant object, he squints; he contracts and narrows his vision in order to focus on the faraway object he wants to see...

(10) It is the same when we want to focus on the ultimate goal [of Creation], which is entirely good, entirely one. One has to close one’s eyes and fix one’s gaze on the ultimate goal. This is because the light of this ultimate goal is very distant from a person. The only way for him to see it is by closing his eyes. He has to close them completely and keep them shut tight, even pressing a finger on them to seal them shut. Then, he will be able to focus on this ultimate goal.

(11) In other words, one has to completely close one’s eyes so as not to look at this world. He must turn away his eyes and shut them tightly, not gazing at the temptations of this world and its vanities at all. One will then be able to see and grasp the light of the ultimate goal, which is entirely good. And then the suffering is nullified, since the main reason one suffers is because one is far from the ultimate goal, as explained above.